

[Buchart Petersen.]

en kaserne et sted, så skal soldaterne også have øvelsesplads. Det er også blevet sagt fra forsvarsministerens side. Vi må erkende, at de skal have plads. Men i denne sag eksproprierede man et stort gods med så og så mange hundrede hektar, således at man troede, der var plads nok. Forsvarsministeren siger: nu tager vi kun ca. 170 ha eller 4 gårde, og så tager vi noget af en skov. Jeg har den glæde at have lagt op til i aviserne, at man havde jo også muligheden mod øst. Men hvad vil der ske om nogle få år? Så vil der ske det, at måske både Bøstrup og Røsted ryger med, fordi man alligevel ikke havde plads nok.

Mit tillægsspørgsmål til forsvarsministeren i dag skal være, når man nu har lagt op til at ekspropriere 4 gårde med 170 ha, plus at man forpagter, har jeg forstået indtil nu, skoven, som hører til selve godset Charlottedal, altså det, der nu hedder Antvorskov kaserne, på 140 ha: hvorfor går man ikke længere mod øst, således at man får det øvelsesområde inde i skoven, som svarer til de hektar, man skal bruge, én gang for alle? Det må dog være sådan i enhver krig, hvis der skal være et forsvar, at der er visse ting, man kan skjule sig i, skove eller plantager — det har vi jo også ved Oksbøl. Det kan man lige så godt lave derude, og det gør ikke ondt på nogen.

Med hensyn til det rent landbrugsfaglige begik man den fejl i starten — jeg kommer til spørgsmålet angående det landbrugsfaglige senere — at man solgte noget jord, som hørte under det gods, som lå på den anden side af vejen. Man kunne jo allerede dengang have mageskiftet, således at de familier var blevet på egnen; familierne havde da fået nogenlunde den samme jord, som er noget af Danmarks bedste.

Nu lyser den røde lampe. Mit tillægsspørgsmål er netop: har man ikke en strimmel jord stadig væk på den vestlige side af vejen, således at den ene familie, som man er nødt til at tage jorden fra, kan få mageskiftet? Desforuden: kan man ekspropriere eller forpagte noget mere skov, således at vi én gang for alle bliver færdige med dette? Det tror jeg også venstre vil stå sig ved.

Forsvarsministeren (*Erling Brøndum*):

Jeg vil gerne understrege, at der ikke er

taget nogen endelig stilling i forsvarsministeriet, og jeg kan derfor ikke gå ind i nogen diskussion om, hvorvidt det skal være på den ene eller den anden led, men jeg kan sige, at ethvert argument, også de her fremførte, indgår i vore overvejelser, og at vi vil tilstræbe en løsning, der giver de flest mulige så rimelige forhold, som vi kan give, og tager de menneskelige hensyn, det er muligt at tage.

Jeg vil også gerne svare, at den løsning, vi når frem til, skal være en endelig løsning. Jeg har ingen tanker om at ville lave en flertrinsraket, det ville være ganske uansvarligt, og jeg mener, beboerne i området og hele egnen må have krav på, at denne sag løses, sådan at man ikke i årtier fremefter skal have gnidninger omkring dette problem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Søgaard* (S) til Socialministeren:

„Hvad er årsagen til, at socialstyrelsen 1½ måned efter det nye finansårs påbegyndelse pludselig meddeler de underskudsdekede institutioner en voldsom nedskæring på udgifterne til det ikke-klassificerede personale?“

(Spm. nr. 273)

Søgaard (S):

Den 14. maj indeværende år meddelte socialstyrelsen en række skolehjem, behandlingshjem og ungdomshjem, at de fremsendte budgetter til socialstyrelsen for finansåret 1974-75 skulle nedskæres med ret anselige beløb, for så vidt angik disse institutioners lønbudget for det personale, man kalder ikke-kvalificeret personale, dvs. alle former for praktisk pædagogisk medhjælp ud over de fast normerede stillinger.

Den institution, jeg kender, og som jeg her gerne vil fremdrage som et eksempel på et af de hjem, der har fået en sådan skrivelse, er et skolehjem med 30 elever, og en meget væsentlig part af disse elever er hårdt psykisk belastede, hvilket kræver en meget stor indsats af personale døgnet rundt. Det gælder både lærere, forsorgspædagoger og en række praktisk medhjælpende mennesker. Det er en institution, som absolut ikke rutter med pengene; både kostmæssigt og personalemæssigt er institutionen meget spar-